

Warszawa, dnia 24 października 2018 r.

Sygn. akt VI Ka 1601/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie :

Przewodniczący: SSO Maciej Schulz

protokolant: protokolant sądowy stażysta Anna Tarasiuk

po rozpoznaniu dnia 24 października 2018 r.

sprawy M. Ł. (Ł.) syna R. i A., ur. (...) w W.

obwinionego o wykroczenie z art. 119 § 1 k.w.

na skutek apelacji wniesionej przez obwinionego

od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe w Warszawie

z dnia 26 października 2017 r. sygn. akt III W 2340/16

zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnia M. Ł. (Ł.) od popełnienia wykroczenia z art. 119 § 1 kw; kosztami postępowania w sprawie obciąża Skarb Państwa.

VI Ka 1601/17

UZASADNIENIE

M. Ł. został obwiniony o to, że: w okresie czasu 17-18.02.2016 r. na ul. (...) w Warszawie dokonał kradzieży 2 sztuk tablic rej. o wyróżniku (...) z samochodu marki V. (...) na szkodę R. W.;

tj. o wykroczenie z art. 119 § 1 k.w.

Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi Południe w Warszawie, wyrokiem z dnia października 2017 r. (sygn.. akt III W 2340/16 orzekł:

- zmienił opis czynu zarzucanego obwinionemu w ten sposób, że ustalił, że w dniu 17.02.2016 r. W Warszawie wykroczył przeciwko przepisowi art. 71 ust. 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że kierował samochodem marki V. (...) zaopatrzonym w niezalegalizowane tablice rejestracyjne;
- zmienił kwalifikację prawną czynu zarzucanego obwinionemu w ten sposób, że przyjął, że czyn ten stanowił wykroczenie z art. 91 k.w. w zw. z art. 71 ust. 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym;
- M. Ł. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w punkcie 1. i zakwalifikowanego w punkcie 2. wyroku i za jego popełnienie, na podstawie art. 97 k.w. wymierzył mu karę grzywny w wysokości 2.000 zł;
- zasądził od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 200 zł tytułem opłaty oraz kwotę 100 zł tytułem pozostałych kosztów sądowych. W pozostałym zakresie koszty postępowania przejął na rachunek Skarbu Państwa.

Powyższy wyrok w całości zaskarżył obwiniony.

Zarzucał on obrazę przepisów postępowania, stanowiącą bezwzględną przyczynę odwoławczą poprzez skazanie go za czyn opisany w pkt I wyroku, zakwalifikowany w pkt II wyroku jako wykroczenie z art. 97 k.w., w sytuacji, gdy za czyn ten został już prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Południe z dnia 15 marca 2016 roku (sygnatura akt III W 587/16). Powołując się na powyższe obwiniony wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku.

Sąd Okręgowy zważył co następuje: apelacja obwinionego zasługuje na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy wydając zaskarżony wyrok doszedł do słusznego wniosku, że zgromadzone dowody nie podważają wersji obwinionego, który nie przyznał się do popełnienia zarzucanego mu wykroczenia z art. 119 § 1 k.w., wskazując, że tablice rejestracyjne o numerach (...) otrzymał od M. K., który powiedział mu, że stanowią one jego własność. Tym samym Sąd ten prawidłowo uznał, że zgromadzone dowody są nieprzydatne do czynienia ustaleń, w jaki sposób obwiniony wszedł w posiadanie przedmiotowych tablic. Dokonując takiej oceny materiału dowodowego, którą Sąd Odwoławczy w pełni podziela, Sąd I instancji winien był uniewinnić M. Ł. od popełnienia zarzucanego mu we wniosku o ukaranie wykroczenia i na tym postępowanie zakończyć. Sąd ten natomiast z niezrozumiałych powodów zmienił opis czynu zarzucanego obwinionemu ustalając, że w dniu 17.02.2016 r. w Warszawie wykroczył przeciwko przepisowi art. 71 ust. 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym w ten sposób, że kierował samochodem marki V. (...) zaopatrzonym w niezalegalizowane tablice rejestracyjne i za ten czyn na podstawie art. 97 kw wymierzył mu karę grzywny.

Powyższe rozstrzygnięcie jest całkowicie błędne albowiem wychodzi całkowicie poza granicę wniosku o ukaranie, gdyż M. Ł. nie został obwiniony o kierowanie samochodem V. (...) (w uzasadnieniu prawidłowo określonym jako M.) zaopatrzonym w niezalegalizowane tablice rejestracyjne, lecz o kradzież tych tablic, a więc o zupełnie inny czyn. Sąd Odwoławczy nie miał możliwości zapoznania się z argumentacją Sądu Rejonowego w tym zakresie gdyż uzasadnienie zaskarżonego wyroku takich argumentów nie zawiera i ogranicza się do stwierdzenia, że materiał dowodowy potwierdza, że obwiniony popełnił czyn z art. 97 k.w. w zw. z art. 77 ust. 2 k.w. W tym miejscu należy także wskazać, że zarówno wyrok, jak i jego uzasadnienie zawierają liczne błędy zarówno jeżeli chodzi o markę samochodu, którym poruszał się obwiniony, na co zwrócono już uwagę powyżej, jak i błędy odnośnie przywołanych przepisów ustawy (art. 91 k.w., zamiast 97 k.w. – w pkt II wyroku oraz art. 77 ust. 2 ustawy Prawo o ruchu drogowym, zamiast art. 71 ust. 2 tejże ustawy – w uzasadnieniu). O wyjściu przez Sąd Rejonowy poza granice wniosku o ukaranie poza samą konstrukcją zarzutu świadczy fakt, że o czyn z art. 97 k.w. w zw. z art. 71 ust 2 Prawa o ruchu drogowym oskarżyciel publiczny skierował przeciwko obwinionemu odrębny wniosek o ukaranie. Dlatego też zaskarżone rozstrzygnięcie skutkowało ponownym ukaraniem obwinionego za ten sam czyn. Rację ma bowiem skarżący, że Sąd Rejonowy dla Warszawy Pragi-Południe wyrokiem z dnia 15 marca 2016 roku w sprawie o sygnaturze akt III W 587/16 uznał go winnym tego, że 17 lutego 2016 roku w Warszawie kierował pojazdem marki M. wyposażonym w numery rejestracyjne (...) przypisanym do innego pojazdu. Czyn ten jest tożsamy z czynem przypisanym obwinionemu w zaskarżonym wyroku. Sąd Rejonowy wydając zaskarżony wyrok miał wiedzę na temat gdyż dysponował odpisem wyroku nakazowego w sprawie III W 587/16 (k.108), dlatego też zaskarżone rozstrzygnięcie jest tym bardziej niezrozumiałe.

W świetle powyższych rozważań Sąd Odwoławczy zmienił zaskarżony wyrok i uniewinnił M. Ł. od popełnienia zarzucanego mu wykroczenia z art. 119 §1 k.w., zaś kosztami postępowania w sprawie obciążył Skarb Państwa.